

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 kwietnia 2019 r., odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 6 czerwca 2019 r., ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy.

/decyzja – k. 39 akt ZUS/

Od decyzji ZUS, odwołanie w dniu 9 lipca 2019 r., złożyła K. K. i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że nie zgadza się z decyzją ZUS. W opinii wnioskodawczynie, jej stan zdrowia tj. mózgowie porażenie dziecięce, niewydolność krążenia kończyn dolnych oraz współistniejące choroby żołądka i układu pokarmowego powodują, że utraciła całkowicie zdolność do pracy z tytułu naruszenia sprawności organizmu. Ponadto wniosła o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame z argumentami, podniesionymi w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2019 r. Sąd oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

/postanowienie k.13 - 14/

Pismem z dnia 2 października 2019 r. wnioskodawczynie wniosła o ponowne rozpatrzenie wniosku o pełnomocnika.

/pismo wnioskodawczynie k.20/

Postanowieniem z dnia 4 października 2019 r. Sąd odrzucił w/w wniosek.

/postanowienie k. 22/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. urodziła się (...) Wnioskodawczynie posiada wykształcenie wyższe pedagogiczne. W okresie od 01.09.2017 r. do 11.2017 r. pracowała jako nauczycielka przedszkolna.

/okoliczności bezsporne/

W 2003 r. wnioskodawczynie była słuchaczką Kolegium Nauczycielskiego w Z. w specjalności pedagogika specjalna, oligofrenopedagogika. Egzamin złożyła 27 czerwca 2003 r. z wynikiem bardzo dobrym.

/zaświadczenie k. 29 plik II akt ZUS/

W okresie od 10.10.2007 r. do 30.06.2008 pracowała jako nauczyciel religii w Przedszkoli Miejskim nr 129 w Ł..

/świadectwo pracy k.15/

Wnioskodawczynie, w okresie od 6 września 2007 r. do 20 czerwca 2008 r., pracowała na stanowisku nauczyciel religii w Szkole Podstawowej Specjalnej nr 187 w Ł..

/świadcstwo pracy k.13 plik II akt ZUS/

Wnioskodawczyni, w okresie od 01 grudnia 2009 r. do 31 marca 2015 r., pracowała m.in. jako koordynatorka wolontariatu oraz asystent uczestnika projektu w Stowarzyszeniu 2009 r. do 31.03.2015 r.

/świadcstwo pracy k.18 plik II akt ZUS/

W okresie od 01.09.2016 r. do 10.12.2016 pracowała na stanowisku nauczyciela-stażysty w fundacji (...).

/świadcstwo pracy k. 20 plik II akt ZUS/

W okresach od 11.03.2004 – 30.04.2005, od 11.07.2005 r. do 29.08.2005 r., 28.10.2009 r. do 19.01.2010 r., od 17.04.2015 r. do 31.10.2015 r., 12.11.2015 r. do 15.05.2016 była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba poszukująca pracy.

/zaświadczenia k.21, 22 plik II akt ZUS/

W dniu 5 kwietnia 2019 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k.1 plik I akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS rozpoznał u ubezpieczonej niedowład kończyn dolnych, w przebiegu dziecięcego porażenia mózgowego, wrodzoną stopę końsko-szpotawą lewą po zabiegach korekcyjnych, zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe i zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa bez objawów korzeniowych, chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych, stan po urazie kolana prawego w 2012 r., obrzęki limfatyczne kk. dolnych, żyłaki kończyn dolnych, otyłość. Badana, z utrwalonym niedowładem kończyn dolnych, w przebiegu porażenia mózgowego dziecięcego, wniesionym do ubezpieczenia, zaadoptowana do istniejącej niepełnosprawności, bez pogorszenia sprawności organizmu w wyniku współistniejących schorzeń w stopniu uzasadniającym orzeczenie o długotrwałej niezdolności do pracy zgodnie z posiadanym czwartym poziomem kwalifikacji. Orzeczeniem z dnia 14.05.2019r. Lekarz Orzecznik ZUS orzekł, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

/orzeczenie Lekarza Orzecznika – k. 68 akt ZUS, k. 21 dokumentacji medycznej/

Ubezpieczona, w dniu 16 maja 2019 r., złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

/sprzeciw – k. 61 - 62 dokumentacji medycznej/

Komisja lekarska ZUS rozpoznała u ubezpieczonej mózgowe porażenie dziecięce z niedowładem kończyn dolnych i przewlekłą niewydolnością limfatyczną, przebyty uraz prawego stawu kolanowego w 2012 r. z zespołem bólowym i zmianami zwyrodnieniowymi, przepukliną rozworu przełykowego – przełyk barreta. Komisja lekarska, po zbadaniu ubezpieczonej i po przeanalizowaniu jej dokumentacji medycznej, stwierdziła, że obecny stopień naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonej, wniesione do okresu ubezpieczenia, nie spełniła kryteriów orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy w rozumieniu ustawy rentowej – IV poziom komeptencji zawodowych.

/orzeczenie Komisji Lekarskiej – k. 25 akt ZUS, opinia lekarska – k. 66- 68 dokumentacji medycznej/

W konsekwencji powyższego orzeczenia, organ rentowy odmówił ubezpieczonej, prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zaskarżoną decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r.

/decyzja – k. 39 akt ZUS/

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, dopuszczając dowód z opinii biegłych z zakresu specjalności, stosownie do udokumentowanych dolegliwości wnioskodawczyni: neurologa, gastrologa, ortopedy.

Wnioskodawczyni cierpi na mózgowie porażenie dziecięce z niedowładem kończyn dolnych i przewlekłą niewydolnością limfatyczną kończyn dolnych, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa. Wnioskodawczyni jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z układu ruchu i układu nerwowego. Niepełnosprawność powstała przed 16 rokiem życia. Przyczyną jest porażenie mózgowie dziecięce. Pobierała przez 12 miesięcy świadczenie rehabilitacyjne z powodu bólów kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego i kolana prawego. Z tego powodu przebyła rehabilitację w ramach prewencji rentowej ZUS. **Stwierdzone, w badaniu neurologicznym, naruszenie sprawności organizmu nie uzasadnia długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy rentowej** zgodnie z poziomem posiadanych, wysokich kwalifikacji. Wnioskodawczyni jest zdolna do wykonywania pracy zarobkowej.

/opinia lekarza biegłego sądowego specjalisty neurologa dr med. J. B. – k. 25 - 27/

Nadto wnioskodawczyni cierpi na refluks zapalenia przełyku st. C wg LA, podejrzenie przełyku B., przepuklinę rozworu przełykowego. Z powodu schorzeń przełyku wnioskodawczyni leczona jest przez lekarza rodzinnego. Nie wymagała dotychczas hospitalizacji z powodu schorzeń przewodu pokarmowego. Schorzenia przełyku nie powodują upośledzenia stanu odżywienia wnioskodawczyni (wskaźnik (...) 33,3), stwierdza się otyłość. **Naruszenie sprawności organizmu wnioskodawczyni nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy rentowej** Wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy z powodu schorzeń przewodu pokarmowego.

/opinia lekarza biegłego sądowego specjalisty chorób wewnętrznych, gastroenterolog M. Ł. – k. 37 – 38/

Nadto wnioskodawca cierpi na mózgowie porażenie dziecięce z niedowładem kończyn dolnych i stopą końsko-szpotawą lewą, przebyty uraz kolana prawego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej w roku 2012, bez istotnego upośledzenia funkcji. Wnioskodawczyni od urodzenia jest osobą niepełnosprawną, jednak **naruszenie sprawności organizmu wnioskodawczyni, nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy rentowej**. Wnioskodawczyni jest zdolna do pracy.

/opinia lekarza biegłego specjalisty chirurgii urazowo – ortopedycznej M. S. – k. 41 - 42/

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłych neurologa, gastroenterologa oraz ortopedy.

W ocenie Sądu, opinie biegłych są w pełni wiarygodne. Zostały, bowiem, sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych, z punktu widzenia schorzeń wnioskodawcy, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz wyniki przeprowadzonych badań własnych wnioskodawcy. Biegli rozpoznali u ubezpieczonej mózgowie porażenie dziecięce z niedowładem kończyn dolnych i stopą końsko-szpotawą lewą, przewlekłą niewydolnością limfatyczną kończyn dolnych, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, refluks zapalenia przełyku st. C wg LA, podejrzenie przełyku B., przepuklinę rozworu przełykowego, lewą, przebyty uraz kolana prawego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej w roku 2012, bez istotnego upośledzenia funkcji.

Biegli uznali, że dolegliwości wnioskodawczyni, nie naruszają sprawności jego organizmu, w stopniu powodującymi niezdolność do pracy, z uwzględnieniem poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw by kwestionować opinie biegłych, gdyż są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne i prawidłowo, merytorycznie uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych w sposób wystarczający obrazują stan zdrowia wnioskodawcy. Opinie są jasne, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z ich treści. Ponadto wszelkie niejasności jakie mogłyby powstać w ocenie Sądu zostały wyjaśnione przez biegłych w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z **art. 57.** ustawy z dnia 17.12.1998r. o rentach i emeryturach z FUS (Dz. U z 2018r. poz. 1270 z późn. Zm)

1. Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl **art. 12 cytowanej ustawy**, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne **/art. 13 ust. 1/**.

Warunki wskazane **w art. 57 w/w** ustawy muszą być spełnione kumulatywnie, brak, choćby jednej z nich, uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia.

W odniesieniu do odwołującej się, nie został spełniony warunek - niezdolności do pracy. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych sądowych, powołanych z uwagi na udokumentowane dolegliwości wnioskodawczyni, Sąd ustalił, iż występujące u wnioskodawcy schorzenia powodują, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Niepodważalną okolicznością w sprawach, choćby o rentę, jest to, że stwierdzenie niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych, toteż podstawę ustaleń stanowią dowody z opinii biegłych, posiadających wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń osoby zainteresowanej uzyskaniem świadczenia. Prawidłowa opinia winna być wyczerpująca, czyli odnosić się do wszystkich kwestii zawartych w tezie dowodowej, jak również zawierać logiczne uzasadnienie postawionych wniosków. Dowód tego rodzaju podlega ocenie według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c., a więc na podstawie kryteriów zgodności z zasadami logiki, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia skuteczności wyrażonych w niej wniosków, bez wkraczania w sferę wiedzy specjalistycznej.

U skarżącej stwierdzono mózgowie porażenie dziecięce z niedowładem kończyn dolnych i stopą końsko-szpotawą lewą, przewlekłą niewydolnością limfatyczną kończyn dolnych, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, refluks zapalenia przełyku st. C wg LA, podejrzenie przełyku B., przepuklinę rozworu przełykowego, lewą, przebyty uraz kolana prawego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej w roku 2012, bez istotnego upośledzenia funkcji.

Opinie biegłych zostały doręczone zarówno organowi rentowemu, jak i wnioskodawczyni, z zobowiązaniem do ustosunkowania się do nich i złożenia, ewentualnych, pytań do biegłych.

Sąd Okręgowy podzielił opinie biegłych specjalistów, uznając, że są one pełne, jasne i nie prowadzą do sprzecznych wniosków. Wskazać należy, że biegli sędziwi, w sposób niebudzący wątpliwości, wyjaśnili wszelkie okoliczności, dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonego. Wnioski z powyższych opinii implikowały uprawnioną konkluzję orzeczniczą, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy zarobkowej. Sąd przeanalizował sytuację wnioskodawcy w aspekcie **art. 13 cyt. Ustawy o emeryturach i rentach z FUS**: wnioskodawczyni ma 41 lat, posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest pedagogiem. Wnioskodawczyni przez większość okresu zatrudnienia wykonywała pracę na stanowisku nauczyciela oraz w okresie od 1 grudnia 2009 r. do 31 marca 2015 r. pracowała m.in. na stanowisku koordynatora wolontariatu w Stowarzyszeniu (...) z problemami psychicznymi ich rodzin i przyjaciół (...). W ocenie Sądu wskazuje to na fakt, że posiadane przez wnioskodawczynię schorzenia nie są przeszkodą dla ubezpieczonej do bycia czynnym zawodowo.

Opinia biegłego może być oceniona przez sąd i podważona dowodem z innej opinii. Ubezpieczony, jak każda strona w procesie, w myśl art. 6 k.c. winna dowodzić swoich racji, a nie tylko przedstawiać swoje poglądy. W konsekwencji w sprawie nie pojawiły się argumenty, które mogłyby budzić wątpliwość Sądu, co do jednoznaczności wskazanych opinii.

Wskazać, w tym miejscu, należy, że o nabyciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie mogą przesądzać subiektywne odczucia osoby ubezpieczonej. Również sam fakt stwierdzenia choroby nie jest równoznaczny z nabyciem prawa do renty. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi bowiem samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, choć może wymagać czasowych zwolnień lekarskich. O niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jeżeli zatem stan zdrowia nie powoduje naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, brak jest prawa do tego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2005, sygn. akt II UK 288/04, publ. OSNP 2006/5-6/99; wyrok SN z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00, publ. OSNP 2002/14/343; wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt III AUa 546/15, LEX nr 2090464).

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, dopuszczone w postępowaniu rozpoznawczym dowody w postaci opinii biegłych – pozwalają na niebudzące wątpliwości ustalenie, iż stan zdrowia ubezpieczonej, nie pozwalał na orzeczenie całkowitej ani nawet częściowej niezdolności do pracy, w dniu wydania zaskarżonej decyzji. Z ustaleń Sądu wynika, że wnioskodawczyni, mimo stwierdzonych u niej schorzeń, jest zdolna do wykonywania pracy zarobkowej, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, albowiem one nie naruszają sprawności jej organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.

J.K.